

Epicentro

Direcció i guió: Hubert Sauper **Països:** Àustria i França **Durada:** 108 min **Any:** 2020
Gènere: Documental **Interpretació:** Oona Chaplin, Fena Le, Chuck, Juan Padrón **Música:**
Zsuzanna Varkonyi, Maximilian Turnbull **Fotografia:** Hubert Sauper
Versió original en espanyol i anglès

SINOPSI

Onades xocant sobre una escullera a la vora de l'oceà. Aquesta escena d'introducció dramàtica representa l'esperit vital d'un lloc que ha resistit dècades de pressió externa. Als carrers de l'Havana, residents de totes les edats comparteixen la seva opinió sobre el que representa viure sota aquesta imposició per part d'estrangers, com també el que representa per a això la llibertat dins d'un país malgrat les repercussions de les dures sancions a què s'han d'enfrontar. La descripció de les onades de l'imperialisme que han modelat la història d'aquest país ofereix una entesa millor de l'impacte d'una opressió duradora i del poderós desig d'existir al marge de les forces opressores. (FilmAffinity)

CRÍTICA

05/02/2020 - Hubert Sauper fa un retrat alegre de Cuba i guanya el Gran Premi del Jurat al Millor documental a Sundance

Epicentro, de Hubert Sauper, va guanyar el Gran Premi del Jurat al Millor documental al Festival de Sundance. La pel·lícula explica la història de Cuba mitjançant entrevistes amb les persones que coneixen millor l'illa caribenya: els seus habitants. En part, ho fa entrevistant joves cubans i preguntant-los per la història del país; i és difícil no quedar captivat pel seu encant: cares alegres, intel·ligència i idealisme.

Els narradors principals són les adolescents **Leonelis Arango Salas** i **Annielys Pelladito Zaldivar**. Elles observen el que passa als carrers de l'Havana i són cubanes orgulloses que també semblen tenir un bon coneixement de la història de l'illa. **Epicentro** celebra com Cuba es va enfrontar a l'imperialisme mentre observa la gent que camina pels carrers.

La pel·lícula té una estètica casolana que fa la impressió que algú es va passejar per l'illa gravant imatges per compartir-les a les xarxes socials, i que després va tenir la idea de convertir-les en una pel·lícula barrejant alguns fotogrames amb una mirada històrica. Hi ha converses sobre les invasions espanyoles i nord-americanes, la revolució comunista, la gran amistat amb la Unió Soviètica, i també sobre els intents per no sucumbir davant dels mals del capitalisme. Un home barbut fa un bon monòleg sobre els perills de convertir-se en una economia turística. El croat imperialista Cristóbal Colón va descriure Cuba com un paradís i segueix sent-ho, malgrat els nombrosos intents per deslluir-la. Totes aquestes històries estan explicades de manera natural i, sobretot, honesta. No intenta predicar cap missatge educatiu o polític. Més que narrar, mostra què està passant.

Per descomptat, crear aquesta sensibilitat requereix destresa cinematogràfica. Darrere de la càmera, com a director i cinematògraf, hi ha Sauper, l'aclamat director austríac responsable de l'obra mestra mediambiental nominada a l'Óscar *La pesadilla de Darwin*, i l'excel·lent *Diario de Kisangani*, sobre la guerra civil a Rwanda. El seu documental *We Come as Friends* va guanyar el Bravery Award a Sundance 2014.

Epicentro és molt més alegre que aquestes pel·lícules, ja que Sauper demostra que és un director que es guia pel comportament dels seus protagonistes. I aquestes noies són superestrelles. La pel·lícula també celebra l'amor de Cuba pel cinema, fins i tot quan condemna l'ús de material audiovisual amb finalitats propagandístiques. Hi ha diverses preses de nens veient **Charlie Chaplin**, que són una bona manera de presentar la neta del llegendari director, **Oona Castilla Chaplin**, que ensenya interpretació als nens a l'illa. Una de les classes juga amb la percepció del públic i amb els recursos del cinema per mostrar com es relacionen entre ells els pobres. El títol de la pel·lícula és una referència al fet que Cuba és el centre geogràfic de les Amèriques. Sauper ens demana que tornem a mirar l'illa i els principis de les persones, i ens implora que no creguem en la propaganda omnipresent perquè quan les persones s'enfronten al poder, passa una cosa bonica.

Kaleem Aftab – cineuropa.org